

Karolína Nohýnková

Václav Tille (1867–1937), literární historik orientovaný na pohádkoslovný výzkum, literární a divadelní kritik, překladatel, editor a publicista, tvůrce pohádek a bajek. K jeho nejvýznamnějším dílům patří biografie Boženy Němcové (1911, přeprac. 1914, 1920). Psal také pod pseudonymem Václav Říha. Tento pseudonym dal jméno monografii od F. Všetického (1964).

Tra Mi Phamová

Karel Konrád (1899–1971), prozaik, novinář; příslušník poetické generace. Knižní publikace 1926–1963; k nejvýznamnějším patří *Robinsonáda* (1926) a *Rozchod!* (1950). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci [H. Kanyara-Beckera](#) *Karel Konrad und sein Roman Rozchod!* (1977).

Renáta Routová

Josef Hora (1891–1945), básník, prozaik, literární kritik, překladatel z ruštiny, němčiny a jihoslovanských jazyků, kulturně politický publicista. Knižní publikace 1915–1940; k nejvýznamnějším patří sbírka proletářské poezie *Pracující den* (1920). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci *Josef Hora* od J. Mourkové (1981).

Eliška Rybová

Jan Jakubec (1862–1936), literární historik a kritik, profesor dějin české literatury, redaktor čas. *Naše doba a Rozhledy literární*, autor politických a sociologických článků. Knižní publikace 1893–1928, k nejvýznamnějším patří *Dějiny literatury české* (2 díly, 1911, přeprac. v r. 1929; 1934). LČL zachycuje monografii M. Bureše: Odkaz [Jana- Jakubce](#) (1962).

Monika Seidlová

Jaroslav Vlček (1860–1930), spisovatel, kritik, publicista, editor, překladatel, badatel; zakladatel moderní české a slovenské literární historiografie. Knižní publikace 1881–1960; k nejvýznamnějším patří *Dějiny české literatury* (1892–1921). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci sborník *O diele* [Jaroslava- Vlčka](#) a Františka Votrubu (1982).

Alžběta Švecová

Karel Teige (1900–1951), teoretik, výtvarný a literární kritik, publicista, překladatel; vůdčí autorita české levicové avantgardy. Knižní publikace 1923–1947; k nejvýznamnějším patří *Manifesty poetismu* (1928, s textem V. Nezvala). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci [katalog Karel Teige 1900–1951. L'Enfant Terrible of the Czech Modernist Avant-Garde](#) (19967).

Magdalena Titlbachová

František Xaver Šalda (1867–1937), literární, divadelní a výtvarný kritik a esejista, dramatik, publicista, editor a překladatel. Je považován za zakladatele české moderní kritiky. Knižní publikace (1905–1936). K nejvýznamnější tvorbě patří *Šaldův zápisník* (1928–1937). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci [Otázka „F. X. Š“ 1945–1948](#) (Zápisník o Šaldovi (2002).

Kateřina Ambrůzová

Otakar Theer (1880–1917), básník, dramatik, prozaik; literární, divadelní a výtvarný kritik, esejista a překladatel. Knižní publikace 1897–1931; k nejvýznamnějším patří Háj, kde se tančí (1897, pseud. O. Gulon; rozšíř. Vyd. 1920) nebo Faëthón (1916, prem. 1917). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci Píšovu dvoudílnou publikaci Otakar Theer (1928, 1933).

Anna Bartošová

Jiří Weil (1900–1959), prozaik tematizující židovský osud za 2. sv. v., překladatel a propagátor sovětské literatury, publicista. Knižní publikace 1924–1958. Mezi významné patří román Život s hvězdou (1949), podstatné jsou též jeho překlady. Podle LČL je nejnovější monografií Mrazilo – tálo: O Jiřím Weilovi (Vondráčková, samizdat 1979).

Dorota Bouchalová

Ivan Olbracht (1882–1952), prozaik a publicista; na jeho tvorbu vliv proletářské prostředí a psychologická literatura; člen KSČ, ale iniciátor „manifestu sedmi“. Jeho asi nejznámější dílo Nikola Šuhaj Loupežník inspirováno životem na Podkarpatské Rusy. Dle LČL je nejnovější monografie [N. F. Kopistjanské Ivan Olbracht – člověk, pisatel, publicist \(KopistjanskajaLvov-1991\)](#).

Tereza Brokešová

Miloslav Hýsek (1885–1957), literární historik, editor, básník, prozaik, dramatik. Knižní publikace 1911–1941; k nejvýznamnějším patří Literární Morava v letech 1849–1885 (1911). LČL zachycuje jako nejnovější časopiseckou práci o historikovi Objevitel literární Moravy (D. Jeřábek, in *Lidová demokracie* 40, 15. 1. 1985).

Lucie Fribertová

Josef Hora (1891–1945), básník, prozaik, literární kritik; překladatel z ruštiny, němčiny a jihoslovanských jazyků; kulturně politický publicista. Knižní publikace 1915–1940; k nejvýznamnějším patří sbírky básní Pracující den (1920), Bouřlivé jaro (1923) a Itálie (1925). LČL zachycuje jako nejnovější monografickou práci [Jarmily Mourkové Josef Hora J. H.: Prsty bílého hvězdáře](#) (19815).

Marie Hadererová

Václav Černý (1905–1987), literární kritik a historik, komparatista, romanista a bohemista se speciálním zaměřením na středověkou, barokní a literaturu 20. století, překladatel ze španělštiny, francouzštiny a italštiny. Knižní publikace 1929–1978; k nejvýznamnějším patří *Ideové kořeny současného umění. Bergson a ideologie současného romantismu* (1929), *Esej o básnickém baroku* (1937), *Lid a literatura ve středověku, zvláště v románských zemích* (1958). Jako nejnovější práci o V. Č. eviduje LČL příspěvek J. Vladislava *Václav Černý z dálky i z blízka* v časopisu Tvar 1990, č. 23.

Anna Králová

Arne Novák (1880–1939), historik a kritik české literatury, editor, redaktor a publicista; rektor Masarykovy univerzity v Brně. Knižní publikace 1906–1937. Redigoval Lidové noviny. Jedním

z nejvýznamnějších redaktorských počinů byla práce na Otově slovníku naučném. LČL uvádí jako nejnovější monografickou práci Arne Novák (1997) D. Jeřábka.

Michal Mandřák

Jindřich Chalupecký (1910–1990); výtvarný a literární kritik, esejista; teoretický mluvčí Skupiny 42. Knižní publikace 1944–1991; k nejvýznamnějším dílům patří *Umění dnes* (1966) nebo *Na hranicích umění* (1987). Jedinou monografií o J. Chalupeckém uvedenou v- [internetovém SLČL po roce 1945](#) je *Obhájce moderního umění* (Zdeněk Brdek, 2017).

Petra Martanová

F. X. Šalda (1867–1937), literární kritik, básník a prozaik; vůdčí osobnost českého modernistického hnutí. Knižní publikace 1905–1936; k jeho nejvýznamnějším dílům patří Šaldův zápisník, autorský časopis vydávaný v letech 1928–1936, *Boje o zítřek* (1905) a *Duše a dílo* (1913). Podle LČL je nejnovější monografickou prací [kniha Antonína Mokrejše](#) *Duchovní svět F. X. Šaldy* (1997).

Tomáš Matys

Záviš Kalandra (1902--1950), historik, novinář a publicista, divadelní a filmový kritik. Před válkou spolupracoval s mnoha, převážně levicovými časopisy, některé i sám redigoval. Po válce se věnoval vědecké činnosti, k nejvýznamnějším pracím patří *České pohanství* (1947). K život a dílo nejnověji zachycuje monografie Jaroslava Boučka z roku 2006 ([27. 6. 1950 – poprava Záviše Kalandry](#)).